

Autorem poselství k Mezinárodnímu dni tance 2016 je: **Salā Lemi PONIFASIO**

MODLITBA

Dotýkej se vesmíru Zdroje našeho božství Jenž ozařuje Tváře našich předků A my
můžeme spatřit naše děti

Rozpínajíc se do výše, šíře i hloubky Vše spojuje v našich tělech a kostech A paměti
Země se otáčí Lidstvo je ve velkém pohybu Želvy se sroccují v tiché přípravě Srdce je
poraněné

Tanec ať stane se Pohybem lásky Pohybem spravedlnosti Světlem pravdy

Salā Lemi Ponifasio *překlad Helena Albertová* ©MAU

Salā Lemi PONIFASIO

Salā Lemi Ponifasio je samoanský choreograf, tanečník, režisér, výtvarník a umělec. V roce 1995 založil MAU v Aucklandu na Novém Zeelandu jako transformativní aktivitu pracující s komunitami a umělci z celého světa. MAU je samoanské slovo, které znamená vyjádření lásky k pravdě.

Osobitě a s vlastní genealogií Ponifasio při své práci odmítá konvenční definice. Ve svém uměleckém světě se Ponifasio orientuje na moderní osobnost a na další dimenze jejího vědomí pomocí zpomalování rytmu její přísné estetiky: palety černých, inverzních snových obrazů; obřadní, obětní tělo; niterný prostor zvuku, světla a temnoty. Ponifasio předvádí a vystavuje svou práci po celém světě, včetně Avignon Festival, BAM New York, RuhrTriennale, Edinburgh International Festival, Theatre de la Ville Paris, Onassis Cultural Centre Athens, London's Southbank, Holland Festival, Luminato Festival, Vienna Festival, Berliner Festspiele, Santiago a Mil Chile, Prague Quadrennial a Benátské biennale.

Mezi poslední práce Lemi Ponifasia patří Lagimoana (2015) vytvořená pro 56. Benátské biennale výtvarných umění; Apocalypsis (2015), opera od R. Murray Schafera provedená na Luminato Festivalu v Torontu; I AM: Mapuche (2015) and MAU Mapuche (2016) s domorodými obyvateli Chile; I AM (2014) ku 100. výročí založení WW1, které mělo premiéru v Avignonu, a v následující sezóně na Mezinárodním festivalu v Edinburghu, poté na Ruhrtriennale v

Německu a při Auckland Arts Festivalu na Novém Zeelandu. Jeho dalšími kreacemi je *The Crimson House* (2014) zkoumající povahu moci a světa, který se na vše dívá a již zapomíná; *Stones In Her Mouth* (2013), představuje práci se ženami z Maori, které jsou nositelkami životní síly prostřednictvím obřadů a starobylých písní; dále inscenoval operu Carla Orffa *Prometheus* (2012) na Ruhrtriennale; dále *Le Savali: Berlin* (2011), dílo, v němž je konfrontováno říšské Město Berlin s komunitami imigrantských rodin, které se snaží začlenit do společnosti, ale jsou omezováni hrozbou deportace; dále *Birds With Skymirrors* (2010), reagující na mizení Pacifických ostrovů, které jsou domovem většiny Ponifasiových performerů a jsou devastovány klimatickými změnami; *Tempest: Without A Body* (2008), zaměřené na moc a teror a bezprávné zneužívání statní moci.